

vil dernæst tro, at det vil være rigtigt, ikke at Staten byggede et Teater til, men derimod at vi gave Teaternæringen fri. Saa vilde der ganske sikkert blive sørget for, at ethvert Digtværk af Betydning, som var skrevet af en Dansk, ogsaa vilde kunne blive fremført paa en værdig Maade paa en Scene.

Naar man der overfor anfører, at det vilde være upraktisk af Staten, naar den har et Teater, som den selv driver, saa ved Siden deraf at give Teaternæringen fri og paaføre sig selv Konkurrence, synes det nu mig for det første at være et noget smaat-skaaret Argument, men jeg tror desuden, at det i Realiteten er et Argument uden Værdi. Thi hvis man gav Teaternæringen fri, behøvede man paa ingen Maade at være bange for, at det skulde paaføre det Hus, der ligger paa Kongens Nytorv, som Teaterhus en saadan Konkurrence, at det ikke kunde eksistere uden stort Tilskud fra Statens Side. Hvis Staten ikke kunde drive det paa en saa dygtig Maade, at det kunde betale sig, vilde det sikkert være muligt for Staten at bortforpagte det til en Mand eller flere, som ydede fuld kunstnerisk Garanti, og som vilde være i Stand til at drive det saaledes, at de kunde svare Staten, hvad Bygningen skal forrente, og hvad der skal gaa til dets Vedligeholdelse. En saadan Ordning vilde baade være kunstnerisk tilfredsstillende og finansielt betryggende for Staten, og jeg vil henstille, at man i de Aar, som nu skulle forløbe, inden man skal have en endelig Ordning, ogsaa vil tage dette under Overvejelse. Derimod tror jeg ligesom den ærede Ordfører, at det er det rigtigste at slaa den Tand ud, som hedder, at den danske Stat skal bygge et Teater til og drive to Teatre. Hvordan end det Flertal maatte blive, som efter næste eller kommende Valg maatte komme til at sidde her i Tinget, tror jeg, at man kan forudse med nogen Sikkerhed, at der vil forløbe adskillig Tid, inden der i dette Ting kommer et Flertal, som ønsker at bevilge to Scener.

Moestrup: Jeg har ikke tidligere blandet mig i Diskussionen om det kgl. Teater, og jeg skal ogsaa, da det er Aftenmøde, fatte mig ganske kort med de Bemærkninger, jeg ønsker at fremføre. Jeg skal først bemærke, at jeg ikke er ganske enig i de Udtalelser, den ærede Ordfører (Berntsen) fremførte paa Flertallets Vegne. Jeg hører jo ellers i Almindelighed til Flertallet her i Salen, men jeg ønsker dog at sige, at der ogsaa indenfor Flertallet her i Salen

er Medlemmer — jeg henholder mig for øvrigt til det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) —, som ikke ere saa ganske enige i den Opfattelse, som Flertallet har gjort gældende i Betænkningen med Hensyn til det kgl. Teaters fremtidige Stilling. Jeg vil sige, at naar et Mindretal paa 5 Medlemmer, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og de Herrer socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget, har udtalt Ønsket om, at vi maatte faa en ny Talescene, og de saa i Betænkningen have tilføjet: „eventuelt med Tilskud fra Københavns Kommune“, saa finder jeg, da adskillige af de Herrer jo ere københavnske Repræsentanter, at det er en Udtalelse i Betænkningen og et Forhold, som bør paaagtes. Det forekommer mig, at den Ordning, der nu er ved det kgl. Teater, med de 3 Kunstarter henviste til een Scene, ikke er og aldrig kan blive tilfredsstillende. Det forekommer mig, at den Ordning er i sig selv saa uøkonomisk, at man, selv om man ogsaa maatte gøre nogle Ofre fra Statens Side ved at skride til at gøre en Forandring ved at give Støtte til en ny Talescene, alligevel jo før jo heller maatte se at komme bort fra den nuværende Ordning. Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) i Aften udtalte, at han var overbevist om, at Københavns Kommune i den Henseende ikke vilde holde sig tilbage, naar der blev Tale om en Forandring i det her omhandlede Forhold.

Naar den ærede Ordfører navnlig betoner, at Operaen skulde trænges tilbage, for at Skuespillet bedre kunde komme til sin Ret, er jeg slet ikke enig med den ærede Ordfører deri. Tværtimod forekommer det mig, at eftersom København er vokset og bleven en stor By — og det ser jo ud til, at den fremdeles vil vokse og blive endnu større —, er det let forstaaeligt, at en saadan By ligesaa vel som Byer af lignende Størrelse i Udlandet kan være stor nok til, at den kan have en særlig Operascene. Hvorfor skulde man i det hele taget ønske at trænge Operaen tilbage? Jeg synes, det er glædeligt, naar det, som ogsaa det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) bemærkede, særlig er Operaen, der giver Teatret Indtægter. Hvorfor skulde man ikke glæde sig over, at Københavns og Landets Indbyggere — det er jo særlig Københavnerne, det vide vi nok, men da ogsaa tilrejsende fra Landet — og for Resten ogsaa tilrejsende fra Udlandet komme her og sætte megen Pris paa Operaen? Vi se jo i Almindelighed